

Üstad Hazretlerinin TBMM'ye gidip, devlet erkanını İslam'a ve namaza davet ettiği doğru mudur?

Evvela, İslam'a davet kafir ve münkirler için yapılır ki, o zamandaki meclis üyelerinin kahir ekseriyeti Müslümandır.

İkincisi, söz konusu Üstad'ın daveti İslam'a değil, terke uğramış İslam'ın emirlerine ve özellikle de namaz kılmaya dairdir.

Üçüncüsü, o davet Risale-i Nurlarda şu şekilde hülasa edilmektedir:

"İstanbul'daki bu çok ehemmiyetli ve muvaffakiyetli hizmetinden Türk milletine pek ziyade menfaatler husule geldiğini müşahede eden Ankara hükûmeti, Bediüzzaman'ın kıymet ve ehemmiyetini takdir ederek Ankara'ya davet ederler. M. Kemal Paşa, şifreyle davet etmişse de, cevaben, 'Ben, tehlikeli yerde mücadele etmek istiyorum. Siper arkasında mücadele etmek hoşuma gitmiyor. Anadolu'dan ziyade burayı daha tehlikeli görüyorum.' demiştir."

"Üç defa şifreyle davet ediliyor. Eski Van Valisi, dostu meb'us Tahsin Bey vasıtasıyla davet edildiği için, nihayet karar verir ve Ankara'ya gelir. Ankara'da alkışlarla karşılanır. Fakat ümit ettiği muhiti bulamaz. Kendisi, Hacı Bayram civarında ikamet eder. Meclis-i Meb'usanda dine karşı gördüğü lâkaytlık ve garplılaşmak bahanesi altında Türk milletinin kudsî mefahir-i tarihiyesi olan şair-i İslâmiyeden bir soğukluk gördüğü için, meb'usların ibadete, bilhassa namaza müdâvim olmalarının lüzum ve ehemmiyetine dair bir beyanname neşreder ve meb'uslara dağıtır. Kâzım Karabekir Paşa da M. Kemal'e okur."

"Bu meb'usana hitap, namaz kılanlara altmış meb'us daha ilâve eder. Namazgâh olan küçücük odayı, büyük bir odaya tebdil ettirir."

"Bu parça, meb'uslara ve umum kumandanlara ve ulemalara okutturulmakla, Reisle şiddetli bir münakaşaya sebebiyet verir. Birgün divan-ı riyasette, elli-altmış meb'us içinde, karşılıklı fikir teatisinde, M. Kemal Paşa; 'Sizin gibi kahraman bir hoca bize lâzımdır. Sizi, yüksek fikirlerinizden istifade etmek için buraya çağırdık. Geldiniz, en evvel namaza dair şeyleri yazdınız, aramıza ihtilâf verdiniz.' der."

"Bu söz üzerine, Bediüzzaman, birkaç mâkul cevabı verdikten sonra,

şiddetle ve hiddetle iki parmağını ileri uzatarak, 'Paşa! Paşa! İslâmiyette, imandan sonra en yüksek hakikat namazdır. Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduttur.' der. Fakat Paşa tarziye verir, ilişemez..."(1)

(1) bk. [Tarihçe-i Hayat, İlk Hayatı](#)